

Dosarul nr. 1ra-75/2023

1-21094481-01-1ra-16012023

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Znacovan Ruslan Xxxxx, născut la xxxxx, originar din
Xxxxx, Xxxxx, domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 24.06.2021-29.07.2022
2. *instanța de apel*: 17.08.2022-19.10.2022
3. *instanța de recurs*: 16.01.2023 - 29.03.2023

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 29 iulie 2022, Znacovan Ruslan Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 ore.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Znacovan Ruslan, la 29.04.2021, aproximativ orele 00.40 min., în timp ce se deplasa, nedeținând permis de conducere, cu automobilul de model "VAZ 21093", cu numere de înmatriculare XXXXX, pe bd. Moscovei 26, mun. Chișinău, a fost stopat de către colaboratorii INSP. În urma verificării actelor, conducătorul auto, Znacovan Ruslan a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. Fiind supus testării alcoolscopice cu dispozitivul "DRAGER" 8510 test nr.2909, la cet. Znacovan Ruslan, a fost stabilită o concentrație a vaporilor în aer expirat de 0,64 mg/l, fapt ce conform prevederilor Hotărârii Guvernului R.Moldova nr.296 din 16.04.2009, constituie "stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat".

Potrivit art.134¹² Cod penal, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai

mult. Respectiv, Znacovan Ruslan a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere și anume prevederile punctului 14 lit. a) al RCR, conform căruia, *conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.*

Astfel, lui Znacovan Ruslan i se impută că, prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.*

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul a declarat apel, solicitând casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Znacovan Ruslan, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, să-i fie numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat următoarele:

- pedeapsa stabilită prin sentință este prea blândă, iar concluzia instanței de fond, precum că în privința inculpatului Znacovan Ruslan este echitabilă aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, o consideră neîntemeiată;

- mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, precum și de către o persoană care nu deține permis de conducere, reprezintă un grad și mai avansat de pericol;

- infracțiunea de conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere, în care este acuzat Znacovan Ruslan, atentează la relațiile sociale ce vizează respectarea de către conducătorii mijloacelor de transport a regulilor circulației rutiere, obligație impusă fiecărui conducător de transport, care este un mijloc de pericol social sporit pentru sănătate și viață;

- pronunțând o sentință de condamnare, cu aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în privința inculpatului, care la momentul examinării cauzei penale fiind anunțat de către instanță în căutare, nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane;

- corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin izolarea acestuia de societate;

- prin sentința dată, instanța nu a aplicat inculpatului Znacovan Ruslan o pedeapsă echitabilă, conform cerințelor art.75 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2022, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului ce a fost dovedită, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Deși inculpatul Znacovan Ruslan și-a recunoscut vina în comiterea faptei incriminate, vinovăția acestuia se confirmă și prin următoarea sistemă de probe, ce sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile martorilor Proca Igor, Bogatu Vitalie, procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 765 din 29.04.2021(f.d.22); procesul-verbal de examinare a documentului din 06.05.2021(f.d.9); informația de la Agenția Servicii Publice (f.d.26); bonul "Drager Alcotest" nr.8510 cu test nr.2909 din 29.04.2021 (f.d.8); ordonanța de recunoaștere și de anexare a mijlocului material de probă la cauza penală din 06.05.2021(f.d.10); ordonanța de recunoaștere și de anexare a mijlocului material de probă la cauza penală din 24.05.2021 (f.d.20).

Acestea fiind stabilite, instanța de apel a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, ce în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului Znacovan Ruslan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după semnele calificative: *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere”*.

Astfel, privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Znacovan Ruslan se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare. La stabilirea și individualizarea pedepsei penale în corespundere cu prevederile art. 76 Cod penal, instanța de apel a reținut în calitate de circumstanțe atenunante în privința inculpatului Znacovan Ruslan recunoașterea vinei și comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni, iar în conformitate cu art. 77 Cod penal, careva circumstanțe agravante în privința acestuia nu sunt reținute.

Instanța de apel a reținut că sancțiunea normei juridice prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, stabilește pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 1 an.

Astfel, reieșind din circumstanțele cazului, ținând cont de scopul pedepsei penale, care are ca obiectiv reeducarea socială a inculpatului, instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a aplicat inculpatului o pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 ore.

În viziunea instanței de apel, solicitarea acuzării cu privire la aplicarea în privința lui Znacovan Ruslan a unei pedepse mai aspre și anume, 8 luni închisoare

cu executare în penitenciar de tip semiînchis, ținând cont de gravitatea faptei comise de inculpat, urmează a fi respinsă ca nefondată, or, la caz se reține că executarea reală a pedepsei închisorii nu ar fi proporțională cu fapta săvârșită.

Acestea fiind stabilite, instanța de apel a considerat că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Znacovan Ruslan, pedeapsa aplicată, va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul acestuia pe viitor.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea parțială a acesteia, în partea pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului indică:

- consideră greșită soluția instanței de judecată cu privire la pedeapsa numită lui Znacovan Ruslan, prin urmare modalitatea de motivare a soluției pe cauza dată, fără a constata careva temeieri legale privind aplicarea unei pedepse în derogare de la principiile procesual penale, denotă faptul că, instanța de apel a pronunțat o soluție eronată;

- instanța de apel, la stabilirea pedepsei numite lui Znacovan Ruslan a derogat în totalitate de la prevederile art. 67 Cod penal;

- inculpatul Znacovan Ruslan a lipsit de la examinarea cauzei penale, atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel;

- pe caz au fost respectate dispozițiile art. 321 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală și cauza penală a fost examinată în lipsa inculpatului, care s-a sustras de la prezentarea în instanță;

- în situația în care instanța de apel a constatat că, inculpatul Znacovan Ruslan se sustrage de la examinarea cauzei penale, nu era în drept să aplice față de el pedeapsa penală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

- în lipsa inculpatului, instanța de apel nu doar că nu i-a explicat inculpatului esența pedepsei cu munca neremunerată, ci nici nu a preluat acel angajament de la Znacovan Ruslan prin care se obliga a se prezenta la organul de probațiune;

- imposibilitatea punerii în executare a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității va condiționa și imposibilitatea realizării dispozițiilor alin. (3) art. 67 Cod penal;

- pedeapsa sub formă de muncă neremunerată aplicată pe caz inculpatului Znacovan Ruslan este una inoportună și chiar irealizabilă în situația în care această pedeapsă nu va putea fi pusă în executare;

- instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat pe caz prevederile art. 75 Cod penal la alegerea și aplicarea pedepsei;

- la aplicarea pedepsei inculpatului Znacovan Ruslan practic nu a motivat în nici un fel oportunitatea aplicării față de condamnat a pedepsei atât de blânde, nu a constatat și stabilit circumstanțele cauzei și persoanei celui vinovat, ce ar justifica concluzia că, nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită;

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427.

Așadar, în prezenta speță, reieșind din recursul declarat se atestă, că recurentul își întemeiază recursul în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, instanța de recurs atestă, că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente Colegiul nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Din conținutul recursului, Colegiul penal reține că, recurentul critică hotărârile judecătorești, deoarece instanțele de fond au aplicat o pedeapsă prea blândă, fiindcă inculpatul s-a sustras de la examinarea cauzei, iar aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, va duce la imposibilitatea punerii în aplicare a acesteia.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, nu și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs invocate, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluțiile adoptate, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind justificat, în privința acestuia, pedeapsa sub formă de 220 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Opozant celor invocate de recurent, la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei în privința inculpatului Znacovan R., aplicându-i pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanctiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, în baza căruia inculpatul Znacovan R. a fost condamnat, prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an. Această infracțiune, clasificându-se ca una ușoară, potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă, că instanțele de fond au conchis, că inculpatului Znacovan R., urmează a-i fi aplicată în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pedeapsă sub formă de 220 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

La circumstanțele cauzei, instanța de recurs menționează, că instanțele de fond au reținut întemeiat în calitate de circumstanțe atenuante în privința inculpatului Znacovan Ruslan recunoașterea vinei și comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni, iar în conformitate cu art. 77 Cod penal, careva circumstanțe agravante în privința acestuia nu au fost reținute.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanțele de fond au argumentat pe deplin motivele pentru care au aplicat inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, a atitudinii inculpatului față de cele comise, care în cadrul urmăririi penale a recunoscut vina integral și influența pedepsei asupra corectării și reeducării acestuia, din care considerent, instanța de

recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile procurorului, precum că nu a fost motivată oportunitatea aplicării față de inculpat a pedepsei atât de blânde.

Ce ține de argumentul recurentului, precum că în situația în care instanța de apel a constatat că, inculpatul se sustrage de la examinarea cauzei penale, nu era în drept să aplice față de el pedeapsa penală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, Colegiul penal reține că, aceasta a constituit obiect de discuție în instanța de apel, care întemeiat a reținut că, solicitarea acuzării cu privire la aplicarea în privința lui Znacovan Ruslan a unei pedepse mai aspre și anume, 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, ținând cont de gravitatea faptei comise de inculpat, urmează a fi respinsă ca nefondată, or, la caz se reține că executarea reală a pedepsei închisorii nu ar fi proporțională cu fapta săvârșită. Mai mult ca atât că, inculpatul anterior nu a fost judecat, comițând prima dată o infracțiune ușoară.

Cu referire la criticile recurentului, ce țin de imposibilitatea punerii în executare a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, Colegiul penal atestă, la capitolul XXI al Codului de executare, este prevăzută procedura executării pedepsei muncii neremunerate în folosul comunității, modul de executare, obligațiile condamnatului și măsurile ce urmează a fi întreprinse în cazul dacă persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunității nu s-a prezentat pentru a fi luată la evidență sau a părăsit domiciliul și locul aflării ei nu este cunoscut (art. 194 alin. (5) Cod de executare.)

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră, că instanțele de fond au argumentat soluția de aplicare în privința inculpatului a pedepsei sub formă de 220 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, totodată hotărârile instanțelor de fond fiind motivate, respectiv nu au fost încălcate prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel expunându-se asupra argumentelor invocate în apel, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază, că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al

Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Znacovan Ruslan Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată semnată la **30 martie 2023** și pronunțată integral la **13 aprilie 2023**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Catan Liliana